

FARNÍ ZPRAVODAJ MLADOVOŽICKA č.2

Měsíčník farností – květen červen

Mladá Vožice

Nová Ves

Šebířov

Smilovy Hory

Vrcholtovice

Hlasivo

Poutní areál Lurdy
v pozadí s kostelem

Řeka Gáva tichý
svědek událostí

Jarní měsíce patří mezi nejkrásnější. Po dlouhých vlhkých a zimních nocích se příroda začíná probouzet a nastává rychlý růst. Naše sady a zahrady na oblékají do bělostného hávu. Můžeme vnímat nejen teplo, ale i krásu barev květin. Krása přírody nás vede k úvaze nad velikostí a vznešeností původce veškeré krásy a všech dobrých darů tedy Tvůrce Všehomíra. Jestliže existují různé stupně krásy a dokonalosti světa přírody, pak musí existovat jejich Původce. Božský Inženýr, Prvotní Příčina, Hybatel, který uvedl svět do pohybu a který nejen vše naplánoval, ale také zrealizoval a udržuje ve viditelném světě rovnováhu.

Ve druhém týdnu měsíce června přivítáme v našem společenství českobudějovického biskupa Mons. Jiřího Paďoura. Přijede hlavně proto, aby nás povzbudil a posílil na naší duchovní cestě. Současně připomene příklad

významné osobnosti kardinála Josefa Berana, který byl v nedalekém Radvanově internován. Kardinálovým odkazem bylo zůstat věrným a nezradit pravdu. Celkem 18 let střídal zapadlá místa, nemohl se svobodně pohybovat ani vyjadřovat k tehdejší náboženské situaci. Stačilo tak málo, jeden jediný podpis, kterým by potvrdil postup proticírkevního tažení. Přes všechny ústrky, nepohodlí a otevřené pronásledování zůstal věrný pravdě, o které byl přesvědčen. Myslím, že právě v dnešní době, kdy se pravda často zlehčuje nebo se dokonce vydává za lež, je důležité obrátit pozornost k Nejvyšší pravdě, která dokáže člověka osvobodit. Součástí „Událostí roku“ je několik doprovodných programů, které nás mají připravit na vlastní duchovní setkání.

P. Jaroslav

Z pouti.

Když jsem po našem příjezdu poprvé procházel ulicemi Lurd, říkal jsem si, co tu vlastně dělám! Takovou dálku jsme se trmáceli a město i místo ničím obzvlášť krásné! Totéž mě napadlo i u lurdské jeskyně zjevení v blízkosti katedrály, kde proudil dav lidí, mnozí nerespektovali tabuli vyzývající ke ztišení, k tomu déšť a zima. Uvědomil jsem si, že k tomu, abych dobře prožil čas na tomto poutním místě, nutně potřebuji Boží milost. A tak jsem hned začal o ní prosit, aby to tak Bůh ve mě způsobil, abych tam nebyl zbytečně. Takováto snaha se v nebi moc líbí a rád bych se s vámi podělil o to, jaké úžasné péče se mi následující dny dostalo, i rady a poučení, které vstaly v mém srdci, ale zjišťuji, že těžko bych to mohl vyjádřit, natožpak nějak předat! Okusil jsem totiž, jak je pravdivé, co napsal apoštol Pavel v I. Korintánům 2,9! Shodli jsme se na tom spolu s jedním účastníkem naší poutě a řekli jsme si, že tušíme, jak dobře je v nebi a že ze smrti nemusíme mít velké obavy. A jsem si jist, že k takovému poznání a závěru nás nepřivedlo nějaké rozpoložení citů nebo snad působení davu. O Lurdech se zkrátka nedá povídat, ty je třeba prožít!

Snažil jsem se v mysli si vás všechny z našich farností vybavit a předkládal jsem tam všechny vaše potřeby, které máte a světoval jsem vás tam do rukou našeho dobrého Pána a to na přímlovu jeho matky Marie. A tak se těším, že se vám bude o něco lépe žít!

Radek

V týdnu od 16. - 21. 4. jsem se zúčastnila pouti do Lurd. Bylo mým velkým přáním se tam podívat a proto jsem na vyslovenou nabídku ani na chvíli nezaváhala.

Počáteční obavy z dlouhé cesty se brzy rozplynuly. Cestovali jsme vlakem ve skupince 8 lidí. Při společných modlitbách a hovorech jsme se navzájem poznali i s ostatními poutníky, kteří nebyli z naší farnosti. Spojovala nás víra a společná cesta.

Do cíle naší pouti jsme dorazili druhý den večer. Hned po odložení zavazadel v ubytovacím zařízení jsme ještě spěchali pozdravit Pannu Marii k jeskyni, kde jsme se pomodlili za všechny nemocné, které jsme v srdci vezli sebou a za ty, kteří nás o modlitbu žádali. V tu dobu procházel před katedrálou světelný průvod, při němž se lidé mnoha národností, mladí, staří a nemocní společně modlili růženec. Toto mezinárodní společenství působilo na mě jako jedna rodina, která přišla za svojí matkou. Moje první myšlenka při pohledu na toto místo byla - "Panna Maria věděla, jaké místo si vybrat ... ". Nad jeskyní, kde se P. Maria zjevila sv. Bernardetě, je vystavěn vysoký kostel, jehož věže jakoby dosahovaly až k nebi. Je obklopen vysokými horami, na jejichž vrcholcích byl v dálce vidět ještě sníh. Kolem posvátného tichého místa před jeskyní protéká tiše řeka Gáva. Mše sv. jsou tu slaveny v různých jazycích. Českou mši sv. sloužili společně tři naši kněží, kteří cestovali s námi.

Křížová cesta s postavami v životní velikosti začíná schody, po kterých jsme všichni vystoupali po kolenou v modlitbě k prvnímu zastavení této křížové cesty. Vyjádřit pocity a dojmy slovy je někdy těžké, zvláště jejich hodně a jsou silné

Do nádob jsme si načerpali pramenitou vodu, kterou jsme vezli domů nejen sobě, ale i našim blízkým, sousedům a nemocným. Moje poděkování patří všem účastníkům naší společné pouti.

Anežka

Pracovní setkání

Jak již bylo otcem Jaroslavem oznámeno, konalo se ve dnech 13. - 14.4. pracovní setkání koordinační rady pod vedením Dr. Petra Slouka z Rakouska. Setkání mělo sloužit ke stanovení cílů, které vedou k dalšímu rozvoji našich farností.

Byly stanoveny 3 skupiny hlavní činnosti:

1. skupina modlitební - (společná modlitba ve farnosti - již začala svou činnost)
2. skupina mládeže
3. skupina seniorů a mládeže

Tato skupina si vzala za svůj cíl duchovní pomoc nemocným a starším občanům, kteří již nemohou navštěvovat bohoslužby a farní společenství (kvůli nemoci, stáří a pod.). Duchovní pomoc má obsahovat zejména spo-

lečné modlitby, čtení Písma sv., půjčování knih, zprostředkování návštěvy kněze a mnohdy i obyčejné lidské povídání. Vše záleží na osobní domluvě a zájmu z řad občanů a farníků.

Případné zájemce můžete nahlásit na farním úřadě, kde budou domluveny podrobnosti. Věřím, že v každé naší farnosti se najde osoba, která tuto duchovní službu svému sousedu bude ochotna poskytnout. Akce bude zhodnocena a dle zájmu a výsledků pokračovat. Pochopitelně, že do všech skupin se zájemci mohou zapojovat, čím nás bude více, tím lépe.

Nikdy není dost modlitby a otevřených srdcí k pomoci bližnímu. Čekáme na Vaši pomoc a aktivní zapojení ! **Účastníci setkání**

Modlitební skupina pro farnost Mladá Vožice a okolní farnosti. Zakládajícími členy a zároveň těmi, kdo ji budou míti na starosti, jsou Radek Malotín, Jana Kášková a Pavel Matoušek. Skupina se bude scházet 2-3 x v měsíci ke společným modlitbám, kde budeme prosit za aktuální věci a problémy ve farnosti. Také se radovat ze společenství a chválit Boha Otce, jeho Syna a Ducha svatého za mnohé milosti, které se nám dostávají. Jsou všichni, co nejsrdčeji zváni mezi nás, kdy si budeme moc všichni přát / a hlavně se za to moc modlit /, aby byl uprostřed nás ten, který nás měl tolik rád.....a má - jen mu to musíme sami říci.

V měsíci květnu budeme také Pannu Marii prosit o její milosti na úmysl připravované návštěvy otce biskupa Jiřího v červnu v Šebířově a předprogramů, které již koncem měsíce května začínají . 1. května jsme začali májovou pobožností ve Bzové, pokračovat budeme v pátek 11.5. májovou pobožností v Mladé Vožici a ve středu 30.5. po mši svaté a adoraci, modlitbami na faře v Mladé Vožici. Od 1.6. do 9.6. se budeme společně modlit nověnu k Duchu svatému. **Jana K.**

Ahoj holky a kluci,

chtěli bychom vás pozvat na pravidelná setkávání mládeže od 15 do 30 let. První seznamovací setkání se bude konat 25. května 2012 v 19:00 na faře v Mladé Vožici. Přijďte se nezávazně podívat a můžete s sebou vzít i své přátele (věřící či nevěřící). Pokud máte zájem (nebo se chcete na něco zeptat) ozvěte se, prosím, na e-mail: mladez.ml.vozice@seznam.cz. **Těšíme se na všechny!**

...Ozvěny z Lurd...

Uzdravení těla

6. října 1960. Auto značky Simca se řítí šílenou rychlostí po silnicích západní Francie skrze Lisle par Pezou, Politier, Bordeaux do Lurd. Za volantem sedí paní Rejane Gaultierová. Vybírá zatáčky s nevšední zručností. Vedle ní sedí její přítelkyně slečna Marconnetová.

Cesta je dlouhá asi 700 kilometrů. Opustili rodné městečko v pět hodin ráno. Nad celým krajem se ještě rozprostírala mlha. Pokud vše dobře půjde, už večer by mohly být v Lurdech.

Na zadním sedadle na hromadě polštářů leží manžel paní Gaultierové, více mrtvý než živý. Vypadá jen samá kost a kůže. Nevidí, neslyší, neví, co se s ním děje. Starostlivé oko jeho manželky ho stále pozoruje v zrcadle nad volantem. Občas si vzdychne: “Bože, dej, aby můj manžel nezemřel dříve, než dojedeme do Lurd.”

Chtěli by se zastavit, ale touha přijet co nejdříve do Lurd je pohání stále vpřed. Auto hltá kilometry.

Zítřka 7. října je poslední den poutí v Lurdech. Zítřka, na svátek Panny Marie Růžencové, bude poslední procesí v roce, naposledy biskup požehná nemocné se svátostí Oltářní. Rejane cítí, že pokud se jí podaří dostat se do Lurd, vše se v dobré obrátí. Její muž se uzdraví, musí se uzdravit. Panna Maria udělá zázrak.

Zastávky na natankování benzínu se jí zdají hrozně dlouhé. Když projíždí nějakou vesnicí a musí snížit rychlost, minuty se zdají věčností. Konečně navečer se v dálce začínají rýsovat věže lurdské baziliky. Obě dvě ženy jsou na smrt unavené. Nemocný si nestěžuje, nemá na to sil. Tiché chrčení je jediným znamením, že ještě žije. Ruce mu bezvládně visí a po tváři se mu rozlila smrtelná bledost. Je večer. Zaklepu na dveře hotelu Sainte Foi: “Nemáte volné místo v přízemí pro těžce nemocného?”

Vrátný bezmocně zavrtí hlavou: “Dnes je v Lurdech přes padesát tisíc poutníků. Všechna místa jsou obsazena.”

Naproti hotelu Sainte Foi je Hotel de l' Esplanade. Po dlouhém vyjednávání se konečně najde jedno místo v přízemí a nemocného přenesou do pokoje. Manželka mu zkoumá puls, srdce sotva znatelně bije. Rejane chce jít ještě ten samý večer k jeskyni zjevení, chybí však vozík pro nemocného, všechny jsou již obsazené. Konečně se jí v nedaleké nemocnici podaří dostat nemocniční vozík, avšak je již hluboká noc a k jeskyni se nedá jít.

7. října. Rejane cítí, že je to velký den. Má tak silnou víru, že ji na mysl nepřijde ani jediná pochybnost, že by její muž nebyl uzdraven.

Kolem osmé hodiny ráno je Edmund Gaultier před jeskyní zjevení, ale on o tom ani neví. Vědí to jen dvě ženy, které ho doprovází.

Natlačí vozík pod samotnou sochu Panny Marie. Milostivé oči Matky Boží jako by spočinuly na nemocném. Manželka a její přítelkyně sepnou ruce a s vírou se modlí. S takovou vírou, o které Ježíš Kristus řekl, že hory přenáší. Klečí a modlí se. Neví, kolik hodin uplynulo... zvoní Anděl Páně.

Po obědě jsou obě dvě ženy opět před jeskyní i se svým nemocným, jejich víra každou minutou roste. K “zázračné vodě” se nemohou dostat, je tam příliš mnoho poutníků, rozhodnou se tedy jít do podzemní baziliky Pia X., tam se bude dávat nemocným pozhánání se svátostí Oltářní. Zástupy se pro sebe modlí:

“Pane, ten, kterého miluješ je nemocný!”

“Pane, dej, abych viděl!”

“Pane, dej, abych slyšel!”

“Pane, dej, abych chodil!”

Obě ženy s vroucím srdcem opakují modlitby, které se ozývají ze zesilovačů. Mají před sebou nemocného, který ani neslyší, ani nevidí, a ani se nemůže pohnout. Jen čas od času slabounce zasténá. To je jediné znamení, že ještě žije.

Začne se procesí - poslední procesí tohoto roku. Biskup Théas požehnává Edmunda svátostí Oltářní. Zázrak se nestal!

Paní Gaultierová si otírá zvlhnuté oči a v duchu se modlí: “Bože, dej, abych měla sílu opatrovat svého manžela.”

Spolu se svou přítelkyní se rozhodnou jít ještě jednou před jeskyní zjevení. Zařadí se do zástupu nemocných, do toho dlouhého procesí lidské bídy. Jsou před jeskyní, sepnou ruce k modlitbě a tiše s pláčem se modlí. Jejich naděje na zázračné uzdravení se mihotá jako slaboučké světélko. Najednou kdosi upozorní paní Gaultierovou: “Váš manžel otevřel oči, ústa se mu hýbou. Modlí se.” Manželka vykřikne. Blízko je lékař, přiskočí k nemocnému. Přiběhnou lidé a pomohou Edmundovi posadit se na vozíku.

“Chci jít sám! Nechte mně! Kde to jsem? Jaký je to kostel? Nejsme v Lisle?”

O hodinu později přijde Edmund na vlastních nohách do Hotelu de l' Esplanade. Manželka mu chce pomoci, ale on už její pomoc nepotřebuje. Všichni se okolo něho shluknou. Závěr je jen jediný: ten, co před hodinou umíral, je nyní úplně zdravý, chodí sám bez pomoci druhých.

O několik dní později, po důkladných vyšetřeních lékařské komise, Simca vyráží z Lurd na zpáteční cestu. Už se nežene šílenou rychlostí, jede turis-

tickým tempem. Vpředu sedí Rejan se svým mužem Edmundem, na zadním sedadle slečna Marconnetová. Edmund obdivuje krásný kraj během celé cesty. Je šťastný.

“Víš, drahá zdá se mi, jako bychom byli na svatební cestě. Tak je všechno krásné!” 22. května 1962 zazvoní pošťák na vilku rodiny Gaultierových. Píše biskup z Tarbes, mons. Théas a oznamuje šťastným manželům, že Mezinárodní lékařská komise uznala náhlé uzdravení Edmunda Gaultiera za “klinicky a vědecky nevysvětlitelné”.

Uzdravení Edmunda Gaultiera je šedesáté třetí uzdravení v Lurdech, vyhlášené za zázračné Mezinárodní komisí význačných lékařů z celého světa.

A kolik jiných, nespočetných zázraků se dodnes stává v Lurdech. Duchovně slepí získávají zrak – víru, zoufalí nabývají naděje a duchovně mrtví vstávají k novému životu.

Ježíš Kristus a jeho Matka jsou i dnes přítomní mezi námi svojí láskou... Pokud je třeba i zázračným způsobem.převzato z internetu...

Slovo biskupů k situaci ve společnosti

Bratři a sestry,

jako pastýři církve si uvědomujeme svoji spoluzodpovědnost za všechny, kdo společně s námi žijí v naší vlasti. Tímto naším dopisem se chceme obrátit především na ty z vás, na které v současné době doléhá složitá ekonomická situace.

Víme, že cesta nezbytných reforem nyní tíživě dopadá především na sociálně slabé, na vícečlenné rodiny či na některé skupiny seniorů. Bolestně také zasahuje ty, kterým se i přes poctivé úsilí nedaří nalézt práci. Vnímáme, že pro mnohé otce i matky rodin, pro mnohé mladé i starší lidi není marná snaha nalézt práci jen ekonomickou otázkou, ale také problémem uchování si vědomí vlastní důstojnosti a sebeúcty. To je zcela přirozené, neboť práce přispívá k důstojnosti člověka a má v jeho životě výsadní postavení.

Chtěli bychom proto jako vaši pastýři vyjádřit v této situaci svoji blízkost všem, pro které jsou starosti zapříčiněné ekonomickou situací dnes zvláště tíživé. Ujišťujeme vás, že vás neseme ve svých modlitbách a hledáme cesty, jak pomoci. Víme totiž, že vaše důstojnost nevyplývá pouze z možnosti pracovat, ale je zakotvena ve vašem povolání k životu, jež vůči každému z nás vyslovil Bůh v Ježíši Kristu. Ačkoliv mohou vnější okolnosti tuto pravdu velmi zatemňovat, nemohou ji popřít či zničit!

Povzbuzujeme jednotlivé farnosti, aby se právě v této době osvědčily jako místa, kde tato pravda není zatemněná, kde jsou vzájemná úcta a láska ne-

seny živou vírou v důstojnost darovanou nám Bohem. Modlíme se, aby církevní společenství byla místem porozumění a vzájemné podpory, a tak vydávala v naší společnosti svědectví o živém Bohu jako zdroji veškeré útěchy.

Chtěli bychom však současně důrazně varovat před jednotlivci i skupinami, kteří mnohdy zneužívají oprávněného zklamání občanů a podněcují ke hněvu a nenávisti. Takový způsob jednání může vést naši společnost pouze do ještě hlubších problémů.

Zároveň vás všechny, bratři a sestry, chceme ujistit, že při setkáních s politickými představiteli připomínáme jejich zodpovědnost za každého jednotlivého občana a povzbuzujeme je, aby měli odvalu vzepřít se pokušení sobeckého zneužívání moci a nezájmu o potřebné.

Prosíme o vaše modlitby, abychom byli schopni v síle Ducha Svatého rozumět znamením doby a hlásat radostnou zvěst srozumitelným způsobem. Věříme v mocnou přímluvu naší nebeské Matky, vyzýváme naše zemské patrony a povzbuzujeme Vás i sebe navzájem slovy apoštola Pavla: „Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal, jak by nám spolu s ním nedaroval všechno ostatní!“ (Řím 8, 32)

Žehnáme vám a vašim blízkým

Vaši čeští a moravští biskupové 25. dubna 2012

Den	Modlitby v kostele	Další program	Hodina
První středa	MS 17.00	Adorace	17.30
Druhá středa	MS 17.00	Biblická hodina	18.00
Třetí Středa	MS 17.00	Adorace	17.30
Čtvrtá středa	MS 17.00	Biblická hodina	18.00
První pátek	MS 17.00	Spol. živého růžence	18.00
Druhý pátek	MS 17.00	Setkání modlitební skupiny	18.00
Třetí pátek	MS 17.00	Setkání rodin	20.00
Čtvrtý pátek	MS 17.00	Setkání mládeže	18.00

**V pondělí 26.5. bude mše sv. v kapli P. Marie v Chotovinách v 17.00
autobus bude přistaven u fary v 16.00 těšíme se na vaši účast.**

Vydává ŘKF Mladá Vožice, Morávkoovo nám. 21, 391 43

email: faravožice@seznam.cz Tel. 731 402 979

Náklad 300 kusů; Neprodejné; květen-červen

Doporučený příspěvek na 1 číslo cca 4,-Kč